

Стоянъ си имани занеси,
Че си борджови исплати
Башени и дѣднини,
И още руси биводи.

(Слушана отъ баба Мана
изъ Разградско село.)

IV.

Мама на Янка думаше:
„Янке ле мила мамина
Отъ какъ та й мама гудила,
Мама не та е видѣла,
Весело да са засмѣешъ,
Весело за вода да идешъ;
Мама не та е питала,
Да ли ти е малко мената,
Ил' не ти е Филипъ на сърце.
Янка мами си думаше:
„Не ми е малко мената,
И ми е Филипъ на сърце,
Пошавъ скъмъ съня сънила;
Силенъ ми вѣтъръ повѣя,
Дребенъ ми дѣждецъ заруся,
Нашия чардакъ събори,
Дъска по дъска распрѣсна,
Сал' туко една остана
И на дъската стояха,
Дор' два ми сиви гълаби.
Мама на Янка думаше:
„Янке ле мила мамина,
Чуй мама да та научи,
Дребенъ е дѣждецъ сватове,
Силенъ е вѣтъръ свадбата,
Нашия чардакъ — колата,
Едната дъска вѣнчило,
Двата гълаба — вий двама.